

POWABIONY (2) *part praet pass pf*

N sg m powąbiony (2).

Sł stp s.v. powabić, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. powabić.

Nakłoniony, namówiony, zachęcony, sprowokowany; provocatus Mącz, Modrz (2) : Provocatus, Powabiony. Mącz 505b.

[Przen [czym]: Minąwszy bowiem onego Kurciufá Rzymkiego/ który y ławą wieczną powabiony/ y oyczyzny łwey miłością nieládáiáką zápalony/ w onę ogromną [...] otchłań dobrowolnie ná koń wśiadłzy/ włkoczył CiceroKoszKarc A2.]

a. *Wyzwany na pojedynek; w funkcji rzeczownika (1) : Lecż iełłiże powabiony/ niewolą przypędzony/ muśi się bronić/ może mieć wymowkę právem przyrodzenia/ ktore moc mocą odeprzeć dopułzcza. ModrzBaz 63.*

Synonimy: nakłoniony, namowiony; a. wyzwany.

Cf POWABIĆ